

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 4. marec 2010*

V zadevi T-410/06,

Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd, s sedežem v Lishuiju (Kitajska), ki jo zastopajo I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC, in K. Beal, barrister,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopa J.-P. Hix, zastopnik, skupaj z G. Berrischem, odvetnikom,

tožena stranka,

* Jezik postopka: angleščina.

ob intervenciji

Evropske komisije, ki jo zastopata H. van Vliet in T. Scharf, zastopnika,

in

Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), s sedežem v Bruslju (Belgija), ki so jo najprej zastopali P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn in S. Verhulst, nato Vlaemminck in A. Hubert, odvetniki,

intervenientki,

zaradi predloga za razglasitev delne ničnosti Uredbe Sveta (ES) št. 1472/2006 z dne 5. oktobra 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama (UL L 275, str. 1), v delu, v katerem se nanaša nanjo,

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi M. E. Martins Ribeiro, predsednica, S. Papasavvas (poročevalec) in A. Dittrich, sodnika,

sodna tajnica: C. Kantza, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 20. februarja 2009

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

- ¹ Člen 1(1) in (2) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 1996, L 56, str. 1) (v nadaljevanju: osnovna uredba), kakor je bila spremenjena, določa:

„1. Protidumpinška dajatev se lahko uporabi za vsak dumpinški izdelek, [katerega] sprostitvev v prosti promet v Skupnosti povzroča škodo.

2. Izdelek [se] šteje kot dumpinški, če je njegova izvozna cena pri izvozu v Skupnost manjša kot primerljiva cena podobnega izdelka, ki se pojavlja v običajnem poteku trgovanja, uveljavljenim za državo izvoznico.“

- ² V zvezi z določitvijo dampinga člen 2 osnovne uredbe določa pravila, ki se uporabijo pri primerjanju normalne vrednosti zadevnega proizvoda z izvozno ceno, ker je

v skladu z odstavkom 12 te določbe stopnja dampinga znesek, za katerega normalna vrednost presega izvozno ceno.

- 3 Prvi in drugi pododstavek odstavka 1 člena 2 ter odstavka 3 in 6 istega člena osnovne uredbe določajo:

„1. Normalna vrednost običajno temelji na cenah, ki so jih neodvisne stranke plačale ali jih plačujejo v običajnem poteku trgovanja v državi izvoznici.

Vendar če izvoznik v državi izvoznici ne izdeluje ali ne prodaja podobnega izdelka, se lahko normalna vrednost ugotovi na osnovi cen drugih prodajalcev ali proizvajalcev.

[...]

3. Če ni, ali pa ni dovolj, prodaje podobnega izdelka v običajnem poteku trgovanja ali če zaradi posebne situacije na trgu taka prodaja ne dovoljuje ustrezne primerjave, se normalna vrednost podobnega izdelka izračuna na osnovi proizvodnih stroškov v državi porekla, h katerim se doda razumen znesek za prodajne, splošne in upravne stroške in za dobiček, ali pa na osnovi izvoznih cen pri običajnem poteku trgovanja v primerno tretjo državo, pod pogojem, da so te cene reprezentativne.

[...]

6. Zneski za prodajne, splošne in upravne stroške in za dobičke temeljijo na dejanskih podatkih, ki se nanašajo na proizvodnjo in prodajo pri običajnem poteku trgovanja podobnega izdelka s strani obravnavanega izvoznika ali proizvajalca. Če teh zneskov ni mogoče določiti na tej osnovi, se lahko zneski določijo na osnovi:

- (a) tehtanega povprečja dejanskih zneskov, ugotovljenih za druge izvoznike ali proizvajalce, ki so predmet preiskave glede proizvodnje in prodaje podobnega izdelka na notranjem trgu države porekla;

- (b) dejanskih zneskov, ki veljajo za proizvodnjo in prodajo pri običajnem poteku trgovanja za enako splošno kategorijo izdelkov za obravnavanega izvoznika ali proizvajalca na notranjem trgu države porekla;

- (c) katere koli druge razumne metode, pod pogojem, da znesek za tako ugotovljeni dobiček ne presega dobička, ki ga običajno dosežejo drugi izvozniki ali proizvajalci izdelkov enake splošne kategorije na notranjem trgu države porekla.“

- 4 Člen 2(7)(b) osnovne uredbe glede pogojev za tržnogospodarsko obravnavo (v nadaljevanju: TGO) določa:

„Pri proti dampinških preiskavah v zvezi z uvozom iz [...] Ljudske republike Kitajske [...] se normalna vrednost določi v skladu z odstavki 1 do 6, če se na podlagi ustrezno utemeljenih zahtevkov enega ali več proizvajalcev, vključenih v preiskavo [...], pokaže, da za tega proizvajalca ali proizvajalce prevladujejo pogoji tržnega gospodarstva glede proizvodnje in prodaje zadevnega podobnega proizvoda [...]“

- 5 Člen 2(8) in (9), prvi pododstavek, osnovne uredbe določa:

„8. Izvozna cena je cena, ki se je dejansko plačala ali se plačuje za izdelek, ko se ta izvozi iz države izvoznice v Skupnost.

9. V primerih, ko izvozne cene ni [...] [se jo] lahko računsko določi na osnovi cene, po kateri so uvoženi izdelki prvič preprodani neodvisnemu kupcu ali, če se izdelki ne preprodajajo neodvisnemu kupcu ali se ne preprodajajo v enakem stanju, kot so bili uvoženi, na kateri koli razumni osnovi.“

6 Člen 3(2), (3) in (6) osnovne uredbe v zvezi z določanjem škode določa:

„2. Določanje škode temelji na pozitivnih dokazih in vključuje objektivno preverjanje tako (a) obsega dumpinškega uvoza in učinka dumpinškega uvoza na cene na trgu Skupnosti za podobne izdelke kot tudi (b) posledičnega vpliva tega uvoza na industrijo Skupnosti.

3. V zvezi z obsegom dumpinškega uvoza se ugotavlja, ali je prišlo do pomembnega povečanja dumpinškega uvoza, bodisi v absolutnem smislu ali pa relativno glede na proizvodnjo in potrošnjo v Skupnosti. V zvezi z učinkom dumpinškega uvoza na cene se ugotavlja, ali je prišlo do znatnega nelojalnega nižanja cen zaradi dumpinškega uvoza, če to ceno primerjamo s ceno podobnega izdelka industrije Skupnosti, oziroma, ali tak uvoz kako drugače v pomembni meri pritiska na cene ali v pomembni meri preprečuje zvišanja cen, do katerih bi sicer prišlo. Ne eden ali več teh dejavnikov skupaj, ni oz. niso odločujoči.

[...]

6. Na osnovi vseh zadevnih dokazov, predstavljenih v zvezi z odstavkom 2, je treba dokazati, da dumpinški uvoz povzroča škodo v smislu te uredbe. Konkretno to pomeni, da je treba dokazati, da so obseg in/ali ravni cen, ugotovljeni v skladu [z] odstavkom 3, odgovorni za učinek na industrijo Skupnosti, kot ga predvideva odstavek 5, in da je ta učinek tako velik, da ga je mogoče označiti kot znatnega.“

- 7 Na podlagi člena 9(4), zadnji stavek, osnovne uredbe „[z]nesek proti dumpinške dajave ne [sme] presega[ti] stopnje dumpinga, ki je bila ugotovljena, vendar bi moral biti manjši od te stopnje, če bi taka manjša dajatev bila zadostna za odstranitev škode za industrijo Skupnosti.“
- 8 Člen 20(1), (2), (4) in (5) osnovne uredbe določa:

„1. Pritožniki, uvozniki in izvozniki in njihova predstavniška združenja in predstavniki države izvoznice lahko zahtevajo razkritje podrobnosti, na katerih temeljijo bistvena dejstva in premisleki, na osnovi katerih so bili uvedeni začasni ukrepi. Zahteve po takem razkritju se vložijo v pisni obliki takoj po uvedbi začasnih ukrepov, razkritje pa sledi v pisni obliki v najkrajšem možnem času.

2. Stranke iz odstavka 1 lahko zahtevajo dokončno razkritje bistvenih dejstev in premislekov, na osnovi katerih se namerava priporočiti uvedbo dokončnih ukrepov, ali pa zaključek preiskave ali postopka brez uvedbe ukrepov, pri čemer se še posebna pozornost posveča razkritju katerih koli dejstev ali premislekov, ki so drugačni od tistih, ki so bili uporabljeni pri začasnih ukrepih.

[...]

4. Končno razkritje je podano v pisni obliki. Izda se v najkrajšem možnem času ob ustreznem upoštevanju zaščite zaupnih informacij in običajno ne kasneje kot en mesec pred dokončno odločitvijo ali pred trenutkom, ko Komisija predloži kakršen koli predlog za dokončne ukrepe v skladu z členom 9. Če Komisija ob tem času še ne more razkriti določenih dejstev ali premislekov, se ta razkrijejo kasneje v najkrajšem možnem času. To razkritje ne vpliva na katerokoli kasnejšo odločitev, ki jo lahko

sprejme Komisija ali Svet, toda če ta odločitev temelji na kakih drugačnih dejstvih ali premislekih, se ta razkrijejo v najkrajšem možnem času.

5. Pripombe, ki so dane po dokončnem razkritju, se upoštevajo samo v primeru, če se prejmejo v roku, ki ga v vsakem posameznem primeru določi Komisija in ki znaša vsaj 10 dni, pri čemer se na ustrezen način upošteva nujnost primera.“

Dejansko stanje in izpodbijana uredba

- 9 Tožeča stranka, Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd, je družba s sedežem na Kitajskem in proizvaja obutev.
- 10 Za uvoz obutve s poreklom iz Kitajske, ki spada v nekatere razrede kombinirane nomenklature, je veljal sistem količinskih kvot, ki je prenehal veljati 1. januarja 2005.
- 11 Komisija Evropskih skupnosti je na podlagi pritožbe, ki jo je 30. maja 2005 vložila Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (Evropska konfederacija obutvene industrije, v nadaljevanju: CEC), začela protidampinški postopek v zvezi z uvozom nekatere obutve z zgornjim delom iz usnja, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama. Obvestilo o začetku tega postopka je bilo objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije* z dne 7. julija 2005 (UL C 166, str. 14, v nadaljevanju: obvestilo o začetku).

- 12 Komisija je 23. marca 2006 sprejela Uredbo Komisije (ES) št. 553/2006 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama (UL L 98, str. 3, v nadaljevanju: začasna uredba).
- 13 Iz uvodne izjave 9 začasne uredbe je razvidno, da je preiskava dampa in škode zajela obdobje od 1. aprila 2004 do 31. marca 2005 (v nadaljevanju: obdobje preiskave). Preučitev podatkov, pomembnih za oceno škode, se je nanašala na obdobje od 1. januarja 2001 do 31. marca 2005 (v nadaljevanju: obravnavano obdobje).
- 14 Zaradi potrebe po določitvi normalne vrednosti proizvodov kitajskih in vietnamskih proizvajalcev izvoznikov, ki jim TGO morda ne bi bila odobrena, je bil za določitev normalne vrednosti na podlagi podatkov iz primerljive države, v tem primeru Federativne republike Brazilije, opravljen preveritveni obisk v prostorih treh brazilskih družb (uvodna izjava 8 začasne uredbe).
- 15 Iz uvodne izjave 57 začasne uredbe je razvidno, da je Komisija pri določitvi dampa uporabila tehniko vzorčenja, ki je določena v členu 17 osnovne uredbe. V ta namen je izbrala vzorec, ki je zajemal trinajst kitajskih proizvajalcev izvoznikov, katerih izvoz predstavlja več kot 20 % kitajskega izvoza v Evropsko skupnost. Iz uvodne izjave 8(c) je razvidno, da je tožeča stranka peta družba na seznamu kitajskih proizvajalcev izvoznikov, zajetih v vzorcu.
- 16 V zvezi z izvozno ceno je Komisija v uvodni izjavi 130 začasne uredbe navedla, da kadar so bili izdelki izvoženi v Skupnost prek nepovezanih trgovinskih družb, je bila v skladu s členom 2(8) osnovne uredbe ta cena določena podlagi cen, pri katerih zadevni proizvajalci prodajo izdelek trgovskim družbam za izvoz (glej točko 5 zgoraj).

- 17 Iz uvodne izjave 131 začasne uredbe je razvidno, da je bila primerjava med normalno vrednostjo in izvoznimi cenami opravljena na podlagi cene franko tovarna izdelka. Da bi se zagotovila poštena primerjava med normalno vrednostjo in izvozno ceno, se je v obliki prilagoditev upoštevalo razlike, ki vplivajo na cene in na primerljivost cen v skladu s členom 2(10) osnovne uredbe (uvodna izjava 132 začasne uredbe).
- 18 V zvezi s škodo je Komisija med drugim preučila nelojalno nižanje uvoznih cen. Za ta namen so bile – da bi se upoštevali stroški, ki so jih v Skupnosti imeli uvozniki, kot so oblikovanje, izbira surovin itd. – uvozne cene CIF meja Skupnosti z dodanimi carinami prilagojene navzgor in primerjane s cenami industrije Skupnosti na ravni franko tovarna in na enaki ravni trgovine. Na podlagi te primerjave je bilo ugotovljeno, da je stopnja nelojalnega nižanja cen za obutev s poreklom iz Kitajske 12,8 % (uvodni izjavi 167 in 168 začasne uredbe).
- 19 Komisija je na podlagi členov 14(2) in 20(1) osnovne uredbe z dopisom z dne 7. aprila 2006 tožeči stranki poslala kopijo začasne uredbe in dokument, ki vsebuje informacije o podrobnostih, na katerih temeljijo bistvena dejstva in ugotovitve, na osnovi katerih so bile uvedene začasne protidampinške dajatve. Komisija je tožečo stranko pozvala, naj ji do 8. maja 2006 posreduje morebitne pripombe glede teh dokumentov.
- 20 Tožeča stranka se je z dopisom z dne 27. aprila 2006, poslanim z elektronsko pošto, pritožila nad pomanjkljivostjo informacij, vsebovanih v dokumentu o začasnem razkritju, pri čemer je izpostavila podatke o prilagoditvah cen zaradi izračuna dampainga in nelojalnega nižanja cen. Tožeča stranka je te očitke ponovila v pisnih stališčih, predloženih 8. maja 2006.
- 21 Tožeča stranka je v dopisu z dne 16. maja 2006, poslanim z elektronsko pošto, med drugim poudarila, da je bila 15-odstotna prilagoditev njene izvozne cene, da bi se upoštevalo stroške za raziskave in razvoj, nižja od stroškov, ki so dejansko nastali v zvezi

s tem, saj niso bili upoštevani visoki stroški in marže trgovinskih družb, s posredovanjem katerih nekateri kitajski proizvajalci pošljejo svoje proizvode na evropski trg.

- 22 Komisija je na podlagi člena 20, od (2) do (4), osnovne uredbe tožeči stranki z dopisom z dne 7. julija 2006 poslala dokument o dokončnem razkritju bistvenih dejstev in ugotovitev, na katerih je temeljil predlog za uvedbo dokončnih protidampinških dajatev.
- 23 Komisija je pod naslovom H tega dokumenta predstavila svoje mnenje glede dokončnih protidampinških ukrepov, ki naj bi jih predlagala Svetu Evropske unije. Glede vrste ukrepov je navedla, prvič, da zaveže proizvajalcev, da ne bodo prodajali pod ravni cene, pri kateri bi bila odpravljena pomembna škoda, povzročena industriji Skupnosti, niso primeren ukrep in, drugič, da je treba uporabiti sistem odloženih dajatev (točke od 278 do 291 dokumenta o dokončnem razkritju).
- 24 Komisija je v zvezi s sistemom odloženih dajatev navedla, da je od 1. januarja 2005, ko je prenehal veljati sistem kvot (glej točko 10 zgoraj), obseg uvoza industriji Skupnosti povzročal pomembno škodo. V prvih treh mesecih leta 2005, ki so zajeti v obdobju preiskave (glej točko 13 zgoraj), se je več gospodarskih kazalnikov industrije Skupnosti, kot so dobičkonosnost, prodajne cene, tržni deleži, obseg prodaje, zaposlenost in proizvodnja, glede na obravnavano obdobje sorazmerno najbolj poslabšalo. V teh okoliščinah je Komisija pri določanju obstoja škode namenila posebno pozornost količinskemu elementu dampinga. Tako je ugotovila, da le uvoz, ki presega določen obseg, povzroča škodo in da torej za vzpostavitev pogojev lojalne konkurence posredovanje prek dajatev *ad valorem* ni nujno. Zato naj bi se protidampinške dajatve uvedle le za količino uvoženih proizvodov, ki presega določen letni obseg. V obravnavanem primeru bi bil tak sistem odloženih dajatev primeren za odpravo škode, saj bi

upošteval učinke sistema kvot in uravnovesil interese zadevnih strank. Tako naj bi se torej predlagane protidampinške dajatve uporabile za uvoz, ki presega 140 milijonov parov obutve s poreklom iz Kitajske na leto. Ta obseg je odražal Komisijino presojo uvoza iz Kitajske v letu 2005 ob upoštevanju količin, uvoženih v letu 2004 (glej točke od 285 do 287 in 291 dokumenta o dokončnem razkritju).

- 25 Tako je Komisija predlagala, da se za uvoz, ki presega 140 milijonov parov obutve s poreklom iz Kitajske na leto, uvede dokončna protidampinška dajatev, katere višina je enaka ravni odprave škode. Ta stopnja je bila določena s stopnjo prodaje pod ceno, to je 23 % (točka 293 dokumenta o dokončnem razkritju).
- 26 Komisija je z dopisom z dne 10. julija 2006 dokument o dokončnem razkritju dopolnila z ugotovitvami, ki zadevajo položaj tožeče stranke in se nanašajo na odobritev TGO, na izračun normalne vrednosti ter na izračun škode. Komisija je v zvezi z izračunom normalne vrednosti navedla, da bo za določitev proizvodnih stroškov uporabila podatke iz računovodskih izkazov tožeče stranke. Vendar je Komisija pri določitvi prodajnih, upravnih in splošnih stroškov ter stopnje dobička uporabila podatke drugih dveh kitajskih podjetij, ki sta opravili reprezentativne domače prodaje in ki jima je bil v okviru nedavnih preiskav odobrena TGO. Na podlagi opravljenega izračuna je bila ugotovljena 9,7-odstotna stopnja dampinga.
- 27 Komisija je v zvezi z izračunom škode v dopisu z dne 10. julija 2006 navedla, da pri določitvi cene CIF meja Skupnosti in s tem določitvi stopnje nelojalnega nižanja cen ni mogla upoštevati stopnje dobička trgovinske družbe, ki je proizvode tožeče stranke poslala na trg Skupnosti, ker ta družba ni sodelovala pri preiskavi. Poleg tega ni bilo treba upoštevati te stopnje dobička, ker je Komisija normalno vrednost, določeno na podlagi podatkov iz Brazilije, prilagodila navzdol, da bi odštela stroške te trgovinske

družbe (oglaševanje, raziskave in razvoj itd.). Komisija je tožečo stranko pozvala, naj ji do 18. julija 2006 pošlje svoje pripombe.

28 Tožeča stranka je svoje pripombe predstavila med drugim v dopisu z dne 18. julija 2006 in spodbijala tako določitev normalne vrednosti kot določitev uvozne cene CIF meja Skupnosti, ki bi po njenem mnenju morala biti povišana za stopnjo dobička, ki ga je ustvarila trgovinska družba, ki je njene proizvode poslala na trg Skupnosti. Poleg tega je tožeča stranka očitala Komisiji, da je ni obvestila niti o številčnih podatkih, na podlagi katerih je bil opravljen izračun prodajnih, upravnih in splošnih stroškov ter stopnje dobička, niti o sektorjih, v katerih opravljajo dejavnosti podjetja, iz katerih prihajajo ti podatki.

29 Komisija je z dopisom z dne 28. julija 2006 tožeči stranki predložila dodaten dokument o dokončnem razkritju. Iz prvih dveh odstavkov tega dokumenta je razvidno, da je njegov namen zainteresirane stranke obvestiti o spremembi glede konfiguracije dokončnih protidampinških dajatev, ki bodo predlagane. Generalni direktorat (GD) Komisije „Trgovina“ naj bi preučil stališča, ki so jih nekatere zainteresirane stranke podale glede prvotno načrtovanega sistema odloženih dajatev (glej točke od 23 do 25 zgoraj). S tem dokumentom je Komisija opustila idejo o takšnem sistemu. V okviru svojega novega pristopa je poudarila, da je do povečanja uvoza, ki je resnično povzročilo škodo, prišlo v letu 2004 in je potekalo do konca obdobja preiskave ter da je bilo leto 2005 prvo leto, v katerem za uvoz obutve s poreklom iz Kitajske ni več veljal sistem kvot. Poleg tega je Komisija določila obseg uvoza, ki ne povzroča škode, na podlagi uvoza iz Kitajske in Vietnama v letu 2003, to je 109 milijonov parov obutve. V skladu s tem novim pristopom bi bilo treba pri določitvi stopnje odprave škode upoštevati gospodarski vpliv tega obsega. Po eni strani je bila tako stopnja odprave škode znižana, da bi se upošteval obseg uvoza, ki ne povzroča škode, po drugi strani pa so bile dokončne dajatve uporabljene že za prvi uvoženi par obutve. Na podlagi te metode, ki ima štiri stopnje, te so predstavljene v tem dokumentu, se je Komisija glede uvoza iz Kitajske na podlagi „pravila nižje dajatve“ izrekla za uvedbo dokončne

protidampinške dajatve, ki je enaka za odpravo škode potrebni ravni, v obravnavanem primeru 16,5 %. Vendar pa je glede obutve, ki jo proizvaja tožeča stranka, Komisija predlagala – še vedno na podlagi „pravila nižje dajatve“ – uvedbo 9,7-odstotne dajatve, kar je toliko, kot znaša njena stopnja dampinga.

- 30 Komisija je za formalizacijo tega novega predloga dopisu z dne 28. julija 2006 priložila točke, ki morajo biti v novem naslovu H dokumenta o dokončnem razkritju in nadomestiti tiste ki so bile v navedenem naslovu tega dokumenta (glej točko 23 zgoraj). Komisija je v točkah 278 in 279, ki morata biti v novem naslovu H dokumenta o dokončnem razkritju, navedla, da je lahko samo uvoz, ki je pred odpravo sistema kvot presegal določen obseg, povzročil pomembno škodo, tako da je bilo treba pri določitvi ravni odprave škode na podlagi rezultatov iz obdobja preiskave upoštevati dejstvo, da nekatere uvožene količine niso povzročile škode. Zato je bilo treba pri določitvi ravni odprave škode upoštevati količine, ki niso povzročale velike škode. Komisija je v točki 280 istega dokumenta predstavila uporabljeno metodo.
- 31 Tožeča stranka je z dopisom z dne 2. avgusta 2006, poslanim z elektronsko pošto, sporočila svoje pripombe glede dodatnega dokumenta o dokončnem razkritju in poudarila, da niti določen ji rok ni bil dovolj dolg niti posredovane informacije niso bile zadostne.
- 32 Komisija je z dopisom z dne 22. avgusta 2006 tožečo stranko obvestila, da podjetja, iz katerih izhajajo podatki o prodajnih, upravnih in splošnih stroških ter stopnji dobička, opravljajo dejavnosti v sektorju kemičnih proizvodov in inženiringa. V tem dopisu Komisija potrjuje, da so kljub različnosti sektorjev uporabljeni podatki „razumni“ in „primerljivi vrstam stroškov“, ki so bremenili tožečo stranko.

- 33 Svet je 5. oktobra 2006 sprejel Uredbo (ES) št. 1472/2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama (UL L 275, str. 1, v nadaljevanju: izpodbijana uredba). Na podlagi izpodbijane uredbe je Svet uvedel dokončno protidampinško dajatev na uvoz obutve z zgornjim delom iz usnja ali umetnega usnja, razen športne obutve, obutve s posebno tehnologijo, copatov in druge hišne obutve ter obutve z zaščitno kapico, s poreklom iz Kitajske ter uvrščene pod več oznak kombinirane nomenklature (člen 1 izpodbijane uredbe). Na podlagi člena 3 izpodbijane uredbe ta uredba velja za obdobje dveh let.
- 34 Iz uvodnih izjav 71 in 72 izpodbijane uredbe je bil tožeči stranki – ki je bila zajeta v vzorcu kitajskih proizvajalcev, na katerega se nanaša preiskava – odobrena TGO. V fazi začasne uredbe ji je bila podelitev tega statusa zavrnjena z obrazložitvijo, da brez pomembnega posredovanja države sama ne more določiti svojih prodajnih količin. Vendar je tožeča stranka v nadaljevanju predstavila dokaze, da to ni res.
- 35 Na podlagi uvodne izjave 98 mora izračun normalne vrednosti za tožečo stranko temeljiti na podatkih o domači prodaji in stroških proizvodnje. Vendar je iz uvodne izjave 99 razvidno, da normalne vrednosti ni bilo mogoče določiti na podlagi notranjih cen tožeče stranke v skladu s členom 2(1), prvi pododstavek, osnovne uredbe, ker v obdobju preiskave ni bilo opravljenih prodaj na kitajskem notranjem trgu. Poleg tega bi morale institucije – glede na to, da nobenemu kitajskemu proizvajalcu, ki je bil zajet v vzorcu, ni bila odobrena TGO, kar je onemogočilo uporabo člena 2(1), drugi pododstavek, osnovne uredbe – računsko določiti normalno vrednost na podlagi proizvodnih stroškov tožeče stranke, povečanih za razumen znesek prodajnih, upravnih in splošnih stroškov ter za razumno stopnjo dobička v skladu s členom 2(3) osnovne uredbe (uvodni izjavi 100 in 101 izpodbijane uredbe).

- 36 Glede na to, da tožeča stranka ni opravila nobene domače prodaje in da nobenemu kitajskemu proizvajalcu ni bila odobrena TGO, bi morali biti prodajni, upravni in splošni stroški ter stopnja dobička določeni na podlagi razumne metode v skladu s členom 2(6)(c) osnovne uredbe (glej točko 3 zgoraj). Za ta namen naj bi Komisija imela možnost, da v skladu s členom 2(2) osnovne uredbe uporabi podatke drugih kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ki jim je bila v okviru drugih preiskav odobrena TGO in ki so v okviru običajnih trgovskih transakcij opravili domače prodaje (uvodni izjavi 102 in 103 izpodbijane uredbe).
- 37 Svet je v uvodnih izjavah 123 in 138 izpodbijane uredbe glede izvozne cene in njene primerjave z normalno vrednostjo potrdil Komisijino presojo iz točk od 128 do 133 začasne uredbe (glej točki 16 in 17 zgoraj).
- 38 Iz uvodne izjave 146 izpodbijane uredbe je razvidno, da je bila stopnja dampainga, izražena v odstotkih uvozne cene CIF meja Skupnosti, določena na 9,7 %.
- 39 Svet je moral v zvezi z nelojalnim nižanjem cen znižati prilagoditev uvoznih cen (glej točko 18 zgoraj) zlasti zato, ker večina uvoznikov ne bi mogla z dokazi podpreti trditve, da so njihovi stroški za raziskave in razvoj dosegali raven, ki je bila ugotovljena v začasni fazi. Tako je Svet opravil nov izračun, na podlagi katerega je bila stopnja nelojalnega nižanja cen obutve s poreklom iz Kitajske določena na 13,5 % (uvodne izjave od 180 do 182 izpodbijane uredbe).
- 40 V zvezi z ravniyo dajatev, potrebno za odpravo škode, ki jo je povzročil uvoz iz Kitajske, je Svet v uvodnih izjavah od 296 do 301 izpodbijane uredbe – pri čemer je povzel

točke od 275 do 280, ki so v novem naslovu H dokumenta o dokončnem razkritju in so priložene dodatnemu dokumentu o dokončnem razkritju – navedel, da je bilo treba upoštevati posebnosti tega postopka in zlasti obstoja sistema kvot do 1. januarja 2005. Ker je sistem kvot preprečil nastanek pomembne škode industriji Skupnosti, povečanje uvoza po prenehanju veljavnosti tega sistema pa bi imelo odločilen negativni vpliv, je Svet menil, da lahko samo uvoz, ki presega določen obseg pred odpravo sistema kvot, povzroči veliko škodo. Zato je pri določitvi ravni škode na podlagi rezultatov iz obdobja preiskave treba upoštevati dejstvo, da nekatere uvožene količine niso povzročile velike škode. Na podlagi tega izračuna, ki je temeljil na vrednosti količin, uvoženih v letu 2003, je bila za uvoz iz Kitajske namesto ravni 23 % ugotovljena raven škode 16,5 %, ki bi se uporabila – kot je razvidno iz uvodne izjave 295 izpodbijane uredbe – če Svet ne bi upošteval posebnosti obravnavane zadeve.

- 41 Vendar je bila raven dokončne dajatve v skladu s „pravilom nižje dajatve“ (glej točko 7 zgoraj) za tožečo stranko določena na podlagi njene stopnje dampa, ki je bila nižja od dajatev, potrebnih za odpravo škode. Zato je bila stopnja dokončne protidampinške dajatve, ki se uporabi za neto ceno franko meja Skupnosti pred plačilom dajatve, za obutev, ki jo proizvaja tožeča stranka, določena na 9,7 % (uvodne izjave 302, 323 in 324 ter člen 1(3) izpodbijane uredbe).

Postopek in predlogi strank

- 42 Tožeča stranka je 21. decembra 2006 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.
- 43 Komisija je 2. aprila 2007 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog za intervencijo v tej zadevi v podporo predlogom Sveta.

- 44 CEC je 5. aprila 2007 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog za intervencijo v tej zadevi v podporo predlogom Sveta.
- 45 S sklepom z dne 2. avgusta 2007 je predsednik drugega senata Splošnega sodišča ugodil predlogoma za intervencijo, ki sta ju vložili Komisija in CEC.
- 46 CEC je 17. avgusta 2007 predložila intervencijsko vlogo.
- 47 Po spremembi sestave senatov Splošnega sodišča je bil sodnik poročevalec razporejen v osmi senat, ki mu je bila zato obravnavana zadeva dodeljena.
- 48 Splošno sodišče je na podlagi poročila sodnika poročevalca odločilo, da začne ustni postopek, in je v okviru ukrepov procesnega vodstva pozvalo tožečo stranko in Svet, naj pisno odgovorita na dve vprašanji.
- 49 Stranki sta z dopisom, prejetim 2. februarja 2009, izpolnili zahteve iz ukrepov procesnega vodstva Splošnega sodišča.
- 50 Stranke so na obravnavi 20. februarja 2009 ustno podale stališča in odgovore na vprašanja Splošnega sodišča.

51 Tožeča stranka je Splošnemu sodišču predlagala, naj:

- razglasi ničnost izpodbijane uredbe v delu, ki se nanaša nanjo;

- Svetu naloži plačilo stroškov.

52 Svet je Splošnemu sodišču predlagal, naj:

- tožbo zavrže kot nedopustno ali zavrne kot neutemeljeno;

- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

53 Komisija je Splošnemu sodišču predlagala, naj tožbo zavrne.

54 CEC je Splošnemu sodišču predlagala, naj:

- tožbo zavrne;

- tožeči stranki naloži plačilo stroškov, nastalih v zvezi z njeno intervencijo.

Pravo

55 V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka navaja štiri tožbene predloge, in sicer:

- kršitev člena 2(6)(c) osnovne uredbe in kršitev njene pravice do obrambe v zvezi z izračunom njene stopnje dampinga;
- kršitev člena 3 osnovne uredbe in neobstoj obrazložitve;
- kršitev njene pravice do obrambe in neobstoj obrazložitve v zvezi z vrsto uporabljenih dokončnih dajatev;
- napačno uporabo prava in očitno napako pri presoji v zvezi s škodo, ki je nastala industriji Skupnosti.

Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 2(6)(c) osnovne uredbe in kršitev pravice do obrambe v zvezi z izračunom stopnje dampinga

Trditve strank

- 56 Tožeča stranka meni, da je Komisija s tem, da je za določitev njene stopnje dobička uporabila stopnje dobička dveh kitajskih izvoznikov, ki opravljata dejavnosti v sektorjih, ki sta popolnoma različna od njenega, storila očitno napako pri presoji in kršila člen 2 osnovne uredbe.
- 57 V zvezi s tem tožeča stranka opozarja, da je bila protidampinška dajatev 9,7 %, ki je bila uporabljena za njene proizvode, določena na podlagi njene individualne stopnje dampinga v skladu s „pravilom nižje dajatve“ (glej točki 7 in 41 zgoraj).
- 58 V obravnavanem primeru je Komisija določila dobiček tožeče stranke na podlagi povprečja dobičkov, ugotovljenih v dveh predhodnih protidampinških postopkih, ki sta se nanašala na sektorja kemičnih proizvodov in inženiringa (glej točko 26 zgoraj). Vendar je očitno, da obutev z zgornjim delom iz usnja ne spada v isto splošno kategorijo kot kemični proizvodi ali inženiring, čemur Svet ni nasprotoval. Komisija je v svoji korespondenci priznala, da sta navedena sektorja različna od sektorja obutve.
- 59 Instituciji sta z uporabo stopenj dobička, ugotovljenih v zgoraj navedenih dveh sektorjih, storili očitno napako pri presoji. Lahko bi namreč uporabili stopnjo dobička, ki jo je tožeča stranka dosegla pri prodaji za izvoz (6,7 %), ali ciljno stopnjo dobička 6 %, določeno za industrijo Skupnosti, ali pa stopnjo dobička vsaj enega proizvajalca, ki je zajet v vzorcu in je opravil pomemben obseg prodaje na kitajskem trgu ter mu ni

bila odobrena TGO „zgolj zaradi zmote glede njegovega statusa“. Komisija bi morala obrazložiti, zakaj računovodski podatki te družbe – ki se nanašajo na njeno stopnjo dobička na kitajskem trgu – zaradi ugotovitev Komisije glede statusa te družbe niso zanesljivi. Poleg tega bi lahko Komisija uporabila stopnjo dobička proizvajalcev, ki niso bili zajeti v vzorcu, če Splošno sodišče v okviru tožb, ki so jih vložile te družbe, meni, da bi Komisija morala preučiti njihove zahtevke glede odobritve TGO ali glede zahtevka za individualno obravnavo (v nadaljevanju: IO). Poleg tega trditev, da bi morali instituciji geografskim trgov priznati večjo stopnjo pomembnosti in tako upoštevati prodajo različnih proizvodov na Kitajskem, namesto da upoštevata prodajo podobnih proizvodov na tujem, ni utemeljena. Svet namreč ni dokazal, da se stopnje dobička bistveno razlikujejo v odvisnosti od namembnega kraja proizvodov. Tako instituciji nista upoštevali vseh pomembnih okoliščin niti presodili vseh elementov spisa z vso dolžno skrbnostjo, da bi se lahko štelo, da je bila normalna vrednost razumno določena.

⁶⁰ Komisija je s tem, da tožeče stranke v razumnem roku ni obvestila o svojem namenu, da bo uporabila prodajne, upravne in druge splošne stroške ter stopnjo dobička subjektov, ki opravljajo dejavnosti v drugih sektorjih od njenega, in to ne da bi zadovoljivo obrazložila zavrnitev razumne metode, ki jo je predlagala tožeča stranka, kršila pravico do obrambe tožeče stranke. Komisija je tožečo stranko o tem, da bo uporabila podatke podjetij, ki opravljajo dejavnost v sektorjih kemičnih proizvodov in inženiringa, obvestila šele 22. avgusta 2006, to je po preteku roka za predstavitev stališč glede dodatnega dokumenta o dokončnem razkritju. Tudi neposredovanje podrobnosti glede prodajnih, upravnih in drugih splošnih stroškov ter stopnje dobička, na podlagi katerih je Komisija opravila svoje izračune, čeprav je tožeča stranka to zahtevala, je pomenilo kršitev njene pravice do obrambe. Komisija tako tožeči stranki ni omogočila, da bi primerno predstavila svoje stališče o resničnosti, upoštevnosti in primernosti zatrjevanih dejstev in okoliščin ter o dokazih, ki jih je Komisija uporabila v zvezi z obstojem dumpinga in škode. Komisija bi lahko posredovala te podatke, ne da bi navedla imena družb, ki so jih podale. Nazadnje, Komisija tožeče stranke ni obvestila o svojem stališču, da se lahko stopnje dobička od prodaje na domačem trgu razlikujejo od stopenj dobička od izvoznih prodaj, ker je po mnenju Komisije v zvezi

s tem namembni kraj proizvodov bistvenega pomena, niti je ni obvestila o podatkih, ki dokazujejo obstoj takšne razlike.

- 61 Tožeča stranka navaja, da je Komisija preučila le 12 od 152 zahtevkov za TGO/IO, zato ni mogla pridobiti podatkov, ki bi se lahko uporabili za izračun njene stopnje dobička.
- 62 V zvezi s podredno trditvijo Sveta, ki se nanaša na stopnjo dampinga, tožeča stranka – če bi bil ta razlog sprejet (glej točko 75 spodaj) – poudarja, da tožena institucija ni predložila ničesar, s čimer bi lahko utemeljila predlagano 2,6-odstotno stopnjo. Vendar tožeča stranka izraža pripravljenost, da se opredeli do utemeljene stopnje protidampinške dajatve, če Svet v zvezi s tem predloži podrobne informacije.
- 63 Svet ob podpori Komisije in CEC izpodbija trditve tožeče stranke.

Presoja Splošnega sodišča

– Zatrjevana kršitev člena 2(6)(c) osnovne uredbe

- 64 Najprej je treba poudariti, da imajo institucije na podlagi člena 2(6)(c) osnovne uredbe široko diskrecijsko pravico glede izbire metode, s katero bodo izračunale prodajne, upravne in druge splošne stroške ter stopnjo dobička v okviru izračuna računsko določene normalne vrednosti.

- 65 V teh okoliščinah sodišče Skupnosti nadzira, ali so bila upoštevana postopkovna pravila, ali je bilo pravilno ugotovljeno dejansko stanje, na katerem temelji opravljena izbira, ter ali ne gre za očitno napako pri presoji tega dejanskega stanja ali zlorabo pooblastil (sodbi Sodišča z dne 22. oktobra 1991 v zadevi Nölle, C-16/90, Recueil, str. I-5163, točka 12, in z dne 29. maja 1997 v zadevi Rotexchemie, C-26/96, Recueil, str. I-2817, točka 11; sodba Splošnega sodišča z dne 13. julija 2006 v zadevi Shandong Reipu Biochemicals proti Svetu, T-413/03, ZOdl., str. II-2243, točka 62).
- 66 Poleg tega člen 2(6)(c) osnovne uredbe določa, da mora biti ta metoda razumna. Tako lahko sodišče Skupnosti odloči, da je bila glede izbrane metode storjena očitna napaka pri presoji le, če je ta metoda nerazumna. Tako dejstvo, da obstajajo tudi druge razumne metode, ki bi jih bilo mogoče uporabiti v zvezi s tem, ne vpliva na zakonitost dejansko izbrane metode, ker sodišče Skupnosti glede tega ne more nadomestiti presoje institucij z lastno presojo.
- 67 Poleg tega je iz člena 2(6)(c) osnovne uredbe razvidno, da kadar institucije uporabijo to določbo, da bi izračunale razumno stopnjo dobička, niso dolžne uporabiti podatkov, ki se nanašajo na proizvode iz iste splošne kategorije, temveč morajo paziti, da na podlagi razumne metode ugotovljena stopnja dobička ne presega tiste, ki je bila dosežena s prodajo proizvodov iz iste splošne kategorije.
- 68 Tako tožeča stranka nima prav, ko trdi, da je uporaba podatkov, ki se nanašajo na sektorja kemičnih proizvodov in inženiringa, kršitev člena 2(6)(c) osnovne uredbe, ker ti proizvodi ne spadajo v isto splošno kategorijo kot obutev.
- 69 V zvezi z uporabljenno metodo je treba ugotoviti, da se je – kot je navedel Svet – pri izbiri te metode upoštevalo, da je treba določiti stopnje dobička, ki so bile dosežene na notranjem trgu. Vendar sta imeli instituciji glede na to, da je bil dobiček tožeče

stranke ustvarjen s prodajo z izvozom, drugim podjetjem iz vzorca pa TGO ni bila odobrena, pravico meniti, da podatki o njenih stopnjah dobička niso zanesljiva osnova za izračun. Tako instituciji nista imeli na voljo nobenega preverjenega podatka glede domače prodaje obutve na Kitajskem pod tržnimi pogoji. Poleg tega sta imeli instituciji pravico meniti, da ciljna stopnja dobička 6 %, ki jo je dosegla industrija Skupnosti na svojem trgu in katere uporabo je predlagala tožeča stranka, ne odraža stopnje dobička, ki so jo dosegli kitajski proizvajalci na njihovem notranjem trgu, in tako dati prednost vplivu, ki ga ima kraj prodaje proizvoda na navedeno stopnjo.

- 70 V teh okoliščinah je naloga institucij, da ob izvrševanju svoje diskrecijske pravice in ob upoštevanju zanesljivih in preverljivih podatkov, ki so jima bili dostopni, določita metodo, s katero je mogoče izračunati razumno stopnjo dobička.
- 71 Tako sta instituciji v okviru diskrecijske pravice, ki jo imata na podlagi člena 2(6)(c) osnovne uredbe, lahko presodili, da je razumneje uporabiti podatke o dobičkih, ki so jih na kitajskem trgu dosegla podjetja, katerih velikost je primerljiva z velikostjo tožeče stranke, ki niso imela posebno visokih prodajnih in splošnih stroškov in jim je bila v okviru nedavnih preiskav glede drugih proizvodov, ki niso obutev, tudi odobrena TGO in glede katerih sta instituciji imeli na voljo zanesljive podatke, kot pa uporabiti podatke o dobičkih, doseženih pri prodaji obutve na popolnoma drugačnih trgih. Vendar tožeča stranka ni predložila dokaza, da je bila v zvezi s tem mnenjem storjena očitna napaka pri presoji. Poleg tega je bila metoda, ki je bila uporabljena za določitev razumne stopnje dobička, najprimernejša od tistih, ki so bile na voljo, ker Komisija ni imela na razpolago drugih podatkov.
- 72 V zvezi s predlogom tožeče stranke glede uporabe podatkov, ki se nanašajo na industrijo Skupnosti, je treba ugotoviti, da skupnostni trg obutve ni primerljiv s kitajskim trgom in da je bil poleg tega izkrivljen zaradi kitajskega in vietnamskega dampinškega uvoza, kot je to navedel Svet.

- 73 Trditve, da Komisija ni upoštevala informacij, ki so jih posredovale družbe, ki niso bile zajete v vzorcu, zaradi česar njihovi zahtevki za odobritev TGO niso bili obravnavani, ni mogoče sprejeti, ker tožeča stranka ni navedla, zakaj naj bi bila odločitev, da se teh prošenj ne obravnava, nezakonita. Poleg tega je Splošno sodišče v sodbi z današnjega dne *Brosmann Footwear (HK) in drugi proti Svetu (T-401/06, ZOdl., str. II-671, točke od 83 do 105)* presodilo, da je bila ta odločitev v skladu z osnovno uredbo.
- 74 Čep rav na podlagi člena 2(6)(c) osnovne uredbe znesek dobička, ugotovljenega z drugo razumno metodo, ne sme presehati dobička, ki se običajno doseže s prodajo proizvodov enake splošne kategorije na notranjem trgu države porekla, se te določbe ne sme razumeti tako, da institucije ne morejo ugotoviti stopnje dobička, če nimajo na voljo zanesljive osnove za izračun stopnje dobička, doseženega s prodajo proizvodov enake splošne kategorije.
- 75 Iz tega je razvidno, da je treba ta del prvega tožbenega razloga zavrniti.

– Zatrjevana kršitev pravice do obrambe

- 76 Najprej je treba navesti, da je Komisija v prilogi II k dopisu z dne 10. julija 2006 tožečo stranko obvestila o povprečnih stopnjah prodajnih, upravnih in drugih splošnih stroškov ter o stopnji dobička in navedla, da so to podatki kitajskih podjetij, ki so opravila reprezentativne domače prodaje in ki jim je bila odobrena TGO. Poleg tega je Komisija z dopisom z dne 22. avgusta 2006 tožeči stranki sporočila, v katerih sektorjih opravljajo dejavnosti podjetja, na katera se nanašajo informacije o prodajnih, upravnih in splošnih stroških ter stopnji dobička. V tem dopisu je tudi navedla, da je uporaba teh podatkov utemeljena s tem, da so zadevna podjetja podobne velikosti kot tožeča stranka, da nimajo posebno visokih prodajnih in splošnih stroškov, da jim

je bila v okviru nedavnih preiskav tudi odobrena TGO, da so njihove stopnje dobička podobne in da v obravnavani zadevi ni na voljo nobenega podatka o domačih prodajah kitajske industrije obutve.

- 77 Tako je treba ugotoviti, da je Komisija z dopisom z dne 22. avgusta 2006 odgovorila na prošnjo tožeče stranke za predložitev dodatnih informacij glede splošnih stroškov in stopnje dobička. Tožeča stranka tako glede tega Komisiji ne more očitati, da jo je o sektorjih, v katerih opravljajo svoje dejavnosti podjetja, katerih podatki so bili uporabljeni, obvestila po preteku roka, določenega za predložitev pripomb glede dodatnega dokumenta o dokončnem razkritju. Iz člena 20(5) osnovne uredbe namreč ne izhaja, da je Komisija zainteresiranim strankam dolžna določiti vsaj desetdnevni rok za predložitev pripomb glede dopisa, ki ga pošlje v odgovor na njihove pripombe glede končnega razkritja. Tako bi bilo le, če bi dopis z dne 22. avgusta 2006 vseboval „bistven[a] dejstv[a] in premislek[e], na osnovi katerih se namerava priporočiti uvedbo dokončnih ukrepov“, v smislu člena 20(2) osnovne uredbe.
- 78 Vendar je treba ugotoviti, da je bila z dokumentom o dokončnem razkritju in dodatnim dokumentom o dokončnem razkritju tožeča stranka obveščena o bistvenih dejstvih in premislekih, na osnovi katerih je Komisija nameravala priporočiti uvedbo dokončnih ukrepov. Dopis z dne 22. avgusta 2006 pa vsebuje le dodatna pojasnila. Ne vsebuje pa nobene spremembe ali manjše prilagoditve pristopa Komisije.
- 79 Dodati je treba, da potrditev tožeče stranke v dopisu z dne 18. julija 2006, da je stopnja dobička, ki jo je Komisija uporabila pri določitvi normalne vrednosti, previsoka glede na podatke, ki bi bili po njenem mnenju razumni za industrijo obutve, dokazuje, da je vedela, da so zadevni podatki iz drugih sektorjev, ne pa iz sektorja obutve.

- 80 Poleg tega je iz točk od 68 do 74 zgoraj razvidno, da Komisija ni bila dolžna uporabiti podatkov, ki se nanašajo na proizvode iz iste splošne kategorije. Zato bistvena trditev, ki jo je tožeča stranka navedla v dopisu z dne 18. julija 2006 in ki jo je potrdila na obravnavi, da bi ji dostop do zadevnih podatkov omogočil presojo, ali se ti podatki dejansko nanašajo na proizvode iz iste splošne kategorije, ni utemeljena.
- 81 Poleg tega tudi ni mogoče sprejeti trditve tožeče stranke, da neposredovanje podatkov, na katerih temeljijo izračuni Komisije, pomeni kršitev njene pravice do obrambe. Ne da bi se bilo treba izreči o zaupnosti navedenih podatkov – na kar se je skliceval Svet – je treba ugotoviti, da tožeča stranka za izvrševanje svoje pravice do obrambe teh podatkov ni nujno potrebovala. Tožeča stranka je namreč na podlagi podatkov, za katere je menila, da so razumni in aktualni, Komisiji sama predlagala povprečne stopnje prodajnih, upravnih in splošnih stroškov ter stopnje dobička v okviru njenega alternativnega izračuna normalne vrednosti v dopisu z dne 18. julija 2006, ki bi po njenem mnenju vodil do tega, da se v zvezi z njo ne bi določilo nikakršne stopnje dampinga.
- 82 Vsekakor, nič ni oviralo tožeče stranke, da po prejemu dopisa z dne 22. avgusta 2006 Komisiji ne bi posredovala svojih pripomb. V zvezi s tem ni mogoče sprejeti trditve tožeče stranke, da bi, če bi bila obveščena o izbiri upoštevanih sektorjev v zgodnejši fazi postopka, lahko poskusila pridobiti podatke, na podlagi katerih bi bilo mogoče razložiti, zakaj so stopnje dobička v teh sektorjih višje od stopenj dobička v industriji obutve. Tožeča stranka Splošnemu sodišču namreč ni posredovala ničesar, kar bi dokazovalo, da je po prejemu navedenega dopisa delovala v smeri pridobitve potrebnih podatkov.
- 83 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da pravica tožeče stranke do obrambe ni bila kršena.

84 Tako je treba prvi tožbeni razlog zavrnuti.

Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 3 osnovne uredbe

Trditve strank

- 85 Tožeča stranka navaja, da je Komisija opravila izračun stopnje individualne škode, ki je posledica njenega izvoza na trg Skupnosti. V zvezi z določitvijo njene izvozne cene zaradi izračuna škode Svet v izpodbijani uredbi ni upošteval okoliščine, da svoje proizvode prodaja nepovezanim trgovskim družbam, ki so posredniki med kitajskimi proizvajalci in distributerji, ki imajo sedež na evropskem trgu. Zaradi tega neupoštevanja je izvozna cena nižja od dejanske in s tem stopnja nelojalnega nižanja cen (in torej škode) umetno precenjena.
- 86 Po mnenju tožeče stranke nepovezane trgovske družbe, kot je družba Pagoda, ki je trgovski posrednik drugih kitajskih in vietnamskih proizvajalcev čevljev pri velikih prodajah proizvodov, namenjenih na trg Skupnosti, in je z njo sodelovala pri njenih prodajah proizvodov, namenjenih na druge trge, nosijo velik del proizvodnih stroškov in stroškov trženja, zlasti za oglaševanje, organizacijo izvoza ter raziskave in razvoj. Te stroške in stopnje dobička trgovskih družb bi bilo treba upoštevati pri določitvi cene CIF meja Skupnosti in s tem pri izračunu nelojalnega nižanja cen in škode, do katerih pride zaradi izvoza tožeče stranke.
- 87 Čeprav je bila Komisija seznanjena z vlogo in stopnjo dobička trgovskih družb v obliki številskih podatkov, katerih zanesljivost ni bila izpodbijana, ni izpolnila svoje dolžnosti, da pri ugotovitvi obstoja škode objektivno presodi vse upoštevne podatke

v skladu s členom 3 osnovne uredbe in členom 3 Sporazuma o izvajanju člena VI splošnega sporazuma o carinah in trgovini iz leta 1994 (GATT) (UL L 336, str. 103), ki je v Prilogi 1 A k Sporazumu o ustanovitvi svetovne trgovinske organizacije (STO) (UL 1994, L 336, str. 3). Kot je tožeča stranka navedla v upravnem postopku, je namreč narobe, da se pri izračunu škode uporabi izvozna cena, ki temelji na ceni FOB Hong Kong, ne da bi se ji pri določitvi cene CIF meja Skupnosti prištelo upoštevnne stroške. Tako je bila zaradi prišteteja ceni FOB Hong Kong zgolj zavarovalnih in transportnih stroškov izvozna cena nižja od dejanske cene, zaradi česar je prišlo do precenitve stopnje nelojalnega nižanja cen.

- 88 V obravnavanem primeru je Komisija navedla – ne da bi svojo presojo obrazložila – da upoštevanje marž trgovinskih družb ni bilo nujno, saj so bili podatki o normalni vrednosti, ki so bili zbrani v Braziliji (glej točko 14 zgoraj), prilagojeni navzdol, da bi se od njih odšteli tisti deli stroškov, ki se krijejo s to maržo (raziskave in razvoj, oglaševanje itd.). Vendar Komisija ni podala nobenega drugega pojasnila glede posebnih elementov zadevnega stroška niti ni pojasnila, zakaj so podatki o normalni vrednosti, ki so bili zbrani v Braziliji, upoštevni pri izračunu nelojalnega zniževanja cen tožeče stranke, ki ji je bila odobrena TGO, in zaradi česar je podatki, ki so bili zbrani v tej državi, niso zadevali. Popravek izvozne cene za 9,3 %, ki ga je iz naslova stroškov za raziskave in razvoj opravil Svet, je bil – kot je zatrjevala tožeča stranka v upravnem postopku – nižji od 38-odstotne stopnje dobička, ki ga je dosegla družba Novi, trgovinska družba, ki je proizvode tožeče stranke poslala na evropski trg. Poleg tega namen te prilagoditve ni bil upoštevati vlogo trgovinskih posredniških družb.

- 89 Komisija je s tem, da, po eni strani, ni upoštevala vseh nastalih stroškov med ceno FOB tožeče stranke in prihodom na mejo Skupnosti ter da, po drugi strani, ni upoštevala stopnje dobička nepovezanih trgovinskih družb, kot je družba Pagoda, napačno izračunala stopnjo nelojalnega nižanja cen glede tožeče stranke. Na podlagi pravilnega izračuna bi ji bila naložena nižja protidampinška dajatev oziroma je celo ne bi bilo. Z dejstvom, da evropski proizvajalci ne uporabljajo storitev drugih družb pri razvoju modelov, nadzoru kakovosti, pogajanju o cenah, logistiki itd., ni mogoče upravičiti

neupoštevanja teh stroškov, ki bremenijo tožečo stranko, pri izračunu cene CIF meja Skupnosti njenih proizvodov. Obstoj nelojalnega nižanja cen je namreč treba presojati samo glede na to ceno CIF.

- ⁹⁰ Ugovor nedopustnosti, ki ga je Svet vložil zoper ta tožbeni razlog (glej točki 91 in 92 spodaj), ni utemeljen, saj glede na to, da ni novega Komisijinega izračuna, temelji na nepreverljivih trditvah. Upošteveno vprašanje v zvezi s tem bi bilo, ali bi bila zaradi prištetja dodatne marže posrednika v višini približno 38 % ceni CIF meja Skupnosti tožeče stranke stopnja škode nižja od stopnje dampainga tožeče stranke, kar bi bilo povsem možno. Poleg tega v zvezi s tem tožbenim razlogom – v nasprotju z navedbami Sveta (glej točka 92 spodaj) – tožba izpolnjuje zahtevane formalne pogoje, ki jih določa člen 44 Poslovnika Splošnega sodišča.
- ⁹¹ Svet je spomnil, da je bila raven dokončne dajatve v skladu s „pravilom nižje dajatve“ (glej točko 41 zgoraj) za tožečo stranko določena na podlagi njene stopnje dampainga (9,7 %), ki je bila nižja od stopnje dajatve, potrebne za odpravo škode (16,5 %). Zato bi drugi tožbeni razlog lahko vplival na veljavnost izpodbijane uredbe le, če bi se dokazalo, da bi morala biti raven odprave škode nižja od stopnje dampainga tožeče stranke. Vendar pa sta stopnji nelojalnega nižanja in škode za tožečo stranko znašali 28 % oziroma 20 % tudi ob upoštevanju stopnje dobička družbe Novi. Zato ta tožbeni razlog „ni učinkovit in dopusten“.
- ⁹² Svet je v zvezi z drugim tožbenim razlogom tudi navedel, da tožba ne izpolnjuje formalnih pogojev iz člena 44 Poslovnika. Tožeča stranka namreč ni navedla dejstev, s katerimi utemeljuje svoje trditve, niti ni pojasnila, v čem je bilo delovanje institucij nezakonito, temveč je navedla le vrsto neutemeljenih trditev. Tožbeni razlog torej ni nedopusten.

93 Sicer pa Svet izpodbija pravno utemeljenost tega tožbenega razloga.

Presoja Splošnega sodišča

94 Najprej je treba spomniti, da je posledica „pravila nižje dajatve“, da proizvajalec, ki mu je bila naložena protidampinška dajatev, te ne more izpodbijati z utemeljitvijo, da je bila v preiskavi ugotovljena stopnja škode precenjena, če je bila stopnja dajatve določena na ravni stopnje dampinga, kadar je slednja nižja od napačno ugotovljene stopnje škode in tudi od stopnje dejanske škode (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 5. oktobra 1988 v zadevi Brother Industries proti Svetu, 250/85, Recueil, str. 5683, točka 24).

95 V obravnavanem primeru – kot je razvidno iz dopisa Komisije z dne 10. julija 2006 in zlasti iz njegove priloge, ki se nanaša na izračun škode – znaša nelojalno nižanje cene modela, ki ga je tožeča stranka izvozila na trg Skupnosti, 32,3 %, prodaja pod ceno pa 66 %. Tožeča stranka ni izpodbijala niti metode niti podatkov, ki so bili uporabljeni za izračun.

96 Poleg tega je iz vsebine pod naslovom III dopisa tožeče stranke z dne 18. julija 2006 razvidno, da trgovinske družbe, s posredovanjem katerih kitajski proizvajalci pošljejo svoje proizvode na evropski trg, dosegajo stopnjo dobička med 25 in 38 %. Po mnenju tožeče stranke bi ta stopnja morala biti prišteta njeni ceni CIF meja Skupnosti, kar bi zmanjšalo razliko med to ceno in ceno industrije Skupnosti in s tem stopnjo nelojalnega nižanja cen.

97 Vendar je iz izračunov, ki jih je opravil Svet v dokumentu, priloženem dupliki, razvidno, da bi stopnja prodaje pod ceno, tudi če bi bila cena CIF meja Skupnosti tožeče stranke povečana za stopnjo dobička 38 %, ki jo je domnevno dosegla družba Novi,

znašala 20,05 % ob upoštevanju uvoženih količin, ki ne povzročajo pomembne škode, kar je raven, ki presega stopnjo dampinga tožeče stranke, na osnovi katere je bila določena dokončna dajatev (9,7 %, glej točko 41 zgoraj). V zvezi s tem je treba dodati, da bi tudi ob upoštevanju alternativnega izračuna, predstavljenega v okviru odgovorov tožeče stranke na pisna vprašanja Splošnega sodišča, v skladu s katerim se dodatni popravek 38 % opravi po popravku 17,30 %, ki se opravi iz naslova carin, raziskav in razvoja itd., stopnja prodaje pod ceno znašala 15,32 %, kar je raven, ki je višja od ravni odprave škode.

98 Iz navedega je razvidno, da je treba drugi tožbeni razlog zavriniti kot neutemeljen.

Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 20 osnovne uredbe, kršitev pravice do obrambe in neobstoja obrazložitve

Trditve strank

99 Tožeča stranka navaja, da ji instituciji nista primerno posredovali nove analize dejstev glede škode, ki je nastala industriji Skupnosti, niti ji nista dali možnosti, da predstavi svoje pripombe glede te nove preučitve, ki se nanaša na konfiguracijo dokončnih dajatev (glej točki 29 in 30 zgoraj). Poleg tega Komisija ni zadostno pojasnila, zakaj je morala spremeniti svojo analizo in uporabo podatkov, ki so drugačni od podatkov iz prvega predloga.

100 Medtem ko je Komisija v dokumentu o dokončnem razkritju z dne 7. julija 2006 menila, da uvoz v obsegu 140 milijonov parov obutve na leto industriji Skupnosti ni

povzročil škode, je v dodatnem dokumentu o dokončnem razkritju z dne 28. julija 2006 to številko občutno znižala, in sicer na 41,5 milijona parov, ne da bi pojasnila razloge, ki upravičujejo to spremembo; ta je zaradi manipulacije glede referenčnih let imela „sprevržen učinek“, tako da je zamenjala višino naloženih dajatev med Kitajsko in Vietnamom. Ekonomski smisel kvot, uvedenih prek sistema odloženih dajatev, je v zoperstavljanju pritiskom, ki nastanejo zaradi uvoza, ki se vendarle ne bi štel za nelojalnega, medtem ko so protidampinški ukrepi odgovor na nelojalno trgovanje v obliki dampainga. Glede na navedene razlike petdnevni rok, ki ga je Komisija določila tožeči stranki za predstavitev njenih pripomb glede novega predloga, ni zadosten, glede česar se je tožeča stranka pritoževala v upravnem postopku.

- 101 Izpodbijana uredba – ki v uvodni izjavi 301 upošteva zadnji predlog Komisije – ne vsebuje zadostne obrazložitve glede tega razhajanja in v njej niso navedeni razlogi, ki bi upravičevali uporabo nove metode. V uvodni izjavi 301 izpodbijane uredbe je zgolj ponovljeno besedilo točke 280 dodatnega dokumenta o dokončnem razkritju, ki pa tudi ni vseboval podrobnejših pojasnil. Poleg tega dodatni dokument o dokončnem razkritju ni vseboval nobenega številčnega podatka ali izračuna, ki bi utemeljil metodo, opisano v uvodni izjavi 301 izpodbijane uredbe, in ni omogočil pojasnitve, zakaj so se uporabila leta, vrednosti in količine, drugačne od tistih iz prvega predloga. Poleg tega sta instituciji kršili člen 20 osnovne uredbe, na podlagi katerega se zahteva razkritje podrobnosti o bistvenih dejstvih in premislekih, na osnovi katerih namerava Komisija predlagati sprejetje dokončnih ukrepov. Preučitev dejstev, na katerih temelji novi pristop Komisije, namreč ni bila niti pojasnjena niti utemeljena.
- 102 Poleg tega je Komisija s tem, da tožeči stranki ni omogočila učinkovitega uveljavljanja stališč glede številnih pomembnih vprašanj, kot so razumnost novega predloga, resničnost in upoštevnost navajanih dejstev in okoliščin, opravljenih izračunov in podatkov, s katerimi je Komisija utemeljila svoje ugotovitve glede dampainga in škode,

ki je nastala industriji Skupnosti, kršila njeno pravico do obrambe. Sistema namreč temeljita na bistveno različnih preučitvah dejanskega stanja. Zaradi teh razlik so za kitajske in vietnamske proizvajalce nastale popolnoma različne posledice, ne da bi Komisija pojasnila, kako je prišla do takšnega rezultata, niti ni omogočila zadevnim osebam izvrševanja njihove pravice do obrambe

- 103 Namen Sveta zmanjšati razlike med obema predlogoma s pojasnilom, da je pri sprejetem sistemu upoštevano dejstvo, da le uvoz nad določenim obsegom povzroča škodo, je pomenil naložitev protidampinških dajatev za uvoz, ki ne povzroča škode, kar je v nasprotju s členom 1(1) osnovne uredbe. Tega, da je tožeča stranka lahko podala pripombe glede tega sistema v roku, krajšem od minimalnega desetnevnega roka iz člena 20(5) osnovne uredbe, namreč ni mogoče uporabiti zoper njo niti ne spremeni dejstva, da informacije, ki jih je dala Komisija, niso bile zadostne. Vprašanje, ali rok, ki ga je določila Komisija, zadostuje za spoštovanje pravice tožeče stranke do obrambe, bi namreč bilo treba presojati glede na obseg sprememb metode, ki jo je sprejela Komisija, in glede na neobstoj podatkov ali pojasnil v zvezi z novo presojo pravnega in dejanskega položaja. V zvezi s tem tožeča stranka navaja, da če instituciji ne podata primerne pojasnila glede uporabljene metode in presoje dejstev, potem dana ji možnost podati nekaj pripomb nima velikega pomena in ne pomeni, da so bile izpolnjene zahteve iz člena 20 osnovne uredbe, splošnih načel prava Skupnosti ali prava STO. Poleg tega je Komisija sama sprejela zelo omejujoč časovni okvir, zaradi česar je bila izključena vsakršna možnost podaljšanja roka, odobrenega za predložitev pripomb o dodatnem dokumentu o dokončnem razkritju. Poleg tega so se večmesečni pogovori nanašali na sistem odloženih dajatev, ne pa na sistem, ki je bil na koncu sprejet.

- 104 Tožeča stranka meni, da zaradi napak dodatnega dokumenta o dokončnem razkritju in zaradi prekratkega roka ni imela možnosti Komisiji pojasniti, zakaj je bil sprejeti

pristop neprimeren in nerazumen, niti predstaviti svojih stališč glede metode ali številčnih podatkov, na katerih temelji v tem dokumentu vsebovani predlog.

- 105 Nazadnje tožeča stranka dodaja, da če bi ji bilo omogočeno dati pripombe glede dodatnega dokumenta o dokončnem razkritju na primeren način, bi navedla, prvič, da predlagani sistem pomeni kršitev člena 1(1) osnovne uredbe, saj vodi do naložitve protidampinške dajatve za uvoz, ki ne povzroča škode, drugič, da bi morala biti stopnja individualne škode izračunana zanjo in, tretjič, da je zadnji predlog Komisije nerazumen in nesorazmeren, saj je imela spremenjena presoja dejanskega stanja – ki ni bila niti pojasnjena niti utemeljena – „sprevržen učinek“, ki je zamenjal breme protidampinških ukrepov med Kitajsko in Vietnamom.
- 106 Svet ob podpori Komisije in CEC izpodbija trditve tožeče stranke.

Presoja Splošnega sodišča

- 107 Tožeča stranka s tretjim tožbenim razlogom zatrjuje, da sta, prvič, instituciji kršili člen 20 osnovne uredbe, ker Komisija ni razkrila elementov, na podlagi katerih je opravila izračune v dodatnem dokumentu o dokončnem razkritju, in ker ji ni določila roka, ki bi bil dovolj dolg in v skladu z odstavkom 5 istega člena, da bi predstavila popolna stališča glede njenega novega predloga.
- 108 Drugič, tožeča stranka zatrjuje, da instituciji nista niti v dokumentu o dokončnem razkritju oziroma dodatnem dokumentu o dokončnem razkritju niti v izpodbijani uredbi pojasnili razlogov, ki bi utemeljili metodo, uporabljeno za upoštevanje količine

uvoza, ki ne povzroča škode in s katero se je želelo zmanjšati stopnjo škode, namesto da bi se od naložitve protidampinških dajatev oprostil uvoz, ki ne povzroča škode. To pomeni kršitev pravice tožeče stranke do obrambe in neobstoj obrazložitve.

- 109 Najprej je treba opozoriti, da člen 20 osnovne uredbe določa podrobna pravila glede izvrševanja pravice do izjave zainteresiranih strank, zlasti izvoznikov, ki je ena od temeljnih pravic, ki jih priznava pravni red Skupnosti, in ki vključuje pravico do obveščeniosti o bistvenih dejstvih in preudarkih, na osnovi katerih se namerava predlagati uvedba dokončnih protidampinških dajatev (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 27. junija 1991 v zadevi Al-Jubail Fertilizer proti Svetu, C-49/88, Recueil, str. I-3187, točka 15, in sodbo Splošnega sodišča z dne 19. novembra 1998 v zadevi Champion Stationery in drugi proti Svetu, Recueil, str. II-4137, točka 55).
- 110 V teh okoliščinah je treba trditve tožeče stranke glede kršitve člena 20 osnovne uredbe razlagati tako, da se navezujejo na kršitev njene pravice do obrambe, kot je opredeljena v pravnem redu Skupnosti, vključno s to določbo (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 21. novembra 2002 v zadevi Kundan in Tata proti Svetu, T-88/98, Recueil, str. II-4897, točka 131).
- 111 V zvezi s tem je treba spomniti, da mora biti podjetjem, ki jih zadeva preiskava, na podlagi katere bo sprejeta protidampinška uredba, med upravnim postopkom omogočeno, da primerno predstavijo svoja stališča o resničnosti in upoštevnosti zatrjevanih dejstev in okoliščin ter o dokaznih elementih, ki jih Komisija navaja v podporo svoji trditvi o obstoju dampa in škode, ki naj bi s tem nastala (zgoraj v točki 109 navedena sodba Sodišča Al-Jubail Fertilizer proti Svetu, točka 17, in sodba Sodišča z dne 3. oktobra 2000 v zadevi Industrie des poudres sphériques proti Svetu, C-458/98 P, Recueil, str. I-8147, točka 99; zgoraj v točki 109 navedena sodba Champion Stationery

in drugi proti Svetu, točka 55, in zgoraj v točki 110 navedena sodba Kundan in Tata proti Svetu, točka 132).

- 112 Poudariti je treba tudi, da nepopolnost dokončnega razkritja povzroči nezakonitost uredbe o uvedbi dokončnih protidampinskih dajatev samo, če zainteresirane stranke zaradi te opustitve niso mogle primerno braniti svojih interesov. To bi bilo med drugim v primeru, če bi se opustitev nanašala na dejstva ali preudarke, različne od tistih, ki so bili uporabljeni pri začasnih ukrepih, čemur je treba v skladu s členom 20(2) osnovne uredbe v dokumentu o dokončnem razkritju posvetiti posebno pozornost. Iz istih razlogov bi to bilo tudi v primeru, če bi se opustitev nanašala na dejstva ali preudarke, različne od tistih, s katerimi je utemeljena odločitev, ki jo sprejme Komisija oziroma Svet po predložitvi dokumenta o dokončnem razkritju, kot je to razvidno iz člena 20(4), zadnji stavek, osnovne uredbe.
- 113 Kot je bilo opozorjeno v točkah od 23 do 25 zgoraj, je Komisija v obravnavanem primeru najprej v dokumentu o dokončnem razkritju zagovarjala sistem odloženih dajatev, ki je temeljil na dejstvu, da je le uvoz, ki presega 140 milijonov parov obutve na leto, povzročil škodo v smislu člena 3 osnovne uredbe. Ta presoja se je opirala na obstoj sistema količinskih kvot do 1. januarja 2005, ki je preprečil nastanek takšne škode, in na izračun količin, ki so bile uvožene iz Kitajske leta 2005. V skladu s tem predlogom bi se morala naložiti dokončna protidampinška dajatev za uvoz iz Kitajske, ki presega 140 milijonov parov obutve na leto. Ta dajatev je bila enaka stopnji prodaje pod ceno, in sicer v obravnavanem primeru 23 %.
- 114 Vendar pa je Komisija v dodatnem dokumentu o dokončnem razkritju – kot je bilo predstavljeno v točkah 28 in 29 zgoraj – spremenila svoj predlog glede oblike dajatev, ki so potrebne za odpravo škode. Ta novi pristop naj bi utemeljeval tudi obstoj uvoza,

ki ne povzroča škode v smislu člena 3 osnovne uredbe. Vendar je iz dodatnega dokumenta o dokončnem razkritju razvidno, da se tako način izračuna količine uvoza, ki ne povzroča škode, kot vpliv te količine na obliko predlaganih dokončnih dajatev razlikujeta od tistih iz dokumenta o dokončnem razkritju.

- 115 Natančneje, Komisija je, prvič, v dodatnem dokumentu o dokončnem razkritju spomnila, da znaša stopnja prodaje pod ceno za uvoz iz Kitajske 23 %. Drugič, ugotovila je, da je količina uvoza iz te države med preiskavo znašala 38 % uvoza iz obeh ciljnih držav. Ta odstotek je glede na celoten uvoz iz Kitajske in Vietnama v letu 2003 (109 milijonov parov obutve) pomenil približno 41,5 milijona parov obutve, kar je količina, za katero se je štelo, da ni povzročila škode industriji Skupnosti. Tretjič, Komisija je ocenila, da ta količina pomeni 28,26 % uvoza iz Kitajske v letu 2005. Četrtrič in nazadnje, Komisija je prvotno ugotovljeno raven škode (23 %) zmanjšala za 28,26 %, tako da je bila „tehtana“ raven škode določena na 16,5 %.
- 116 Iz zgoraj navedenega je razvidno, da so razlike med metodo, ki je bila predstavljena v dokumentu o dokončnem razkritju, in metodo, ki je bila predstavljena v dodatnem dokumentu o dokončnem razkritju, te. Prvič, namesto da bi Komisija določila letno količino uvoza, ki ne povzroča škode, glede na uvoz iz Kitajske v letu 2005, je to letno količino določila tako, da je pomnožila 109 milijonov v letu 2003 uvoženih parov obutve z 38 %. Gre za odstotek uvoza iz te države glede na celoten uvoz iz dveh ciljnih držav med preiskavo. Drugič, namesto da bi Komisija to letno količino, ki je bila v točkah od 278 do 280 dodatnega dokumenta o dokončnem razkritju opredeljena kot količina, ki ne povzroča škode, oprostita protidampinške dajatve, se jo je odločila upoštevati tako, da bo zmanjšala raven odprave škode in da bo protidampinške dajatve uporabila že pri prvem uvoženem paru obutve.

- 117 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da dejstvo, da je Komisija svojo analizo spremenila po tem, ko so zainteresirane stranke podale pripombe glede dokumenta o dokončnem razkritju, samo po sebi ne pomeni kršitve pravice do obrambe. Kot je razvidno iz člena 20(4), zadnji stavek, osnovne uredbe, dokument o dokončnem razkritju namreč ne onemogoča, da bi Komisija ali Svet sprejela poznejšo odločitev. Ta določba nalaga Komisiji le dolžnost, da v najkrajšem času razkrije dejstva in ugotovitve, ki se razlikujejo od tistih, na katerih je temeljil njen prvotni pristop, ki je vsebovan v dokumentu o dokončnem razkritju. Prek te predstavitve je namreč zainteresiranim strankam omogočeno razumeti razloge, na podlagi katerih sta instituciji zavzeli drugačno stališče.
- 118 Zato je, da bi se presodilo, ali je Komisija spoštovala pravice tožeče stranke, ki izhajajo iz člena 20(4), zadnji stavek, osnovne uredbe, treba preveriti še, ali jo je Komisija obvestila o dejstvih in ugotovitvah, uporabljenih pri novi analizi škode in oblike ukrepov, potrebnih za njeno odpravo, če se razlikujejo od uporabljenih v dokumentu o dokončnem razkritju (glej točko 112 zgoraj).
- 119 V zvezi s tem je Komisija najprej v dodatnem dokumentu o dokončnem razkritju navedla, da zaradi novega predloga razlikovanje med različnimi kategorijami uvoznikov ni več potrebno.
- 120 Nato je tožeča stranka v zvezi s podatki, na podlagi katerih je Komisija popravila raven škode s 23 % na 16,5 %, napačno navedla, da do njih ni imela dostopa. Metoda, ki je opisana v točki 115 zgoraj in ki se nanaša na popravek ravni škode z upoštevanjem obsega uvoza, ki ne povzroča škode, je predvidena v dodatnem dokumentu o dokončnem razkritju. Res je, da ta dokument ne vsebuje točnega podatka o obsegu uvoza iz Kitajske v letu 2005, s katerim bi bilo mogoče ugotoviti, da delež 28,26 % ustreza resničnosti. Vendar je glede na to, da po mnenju Komisije 41,5 milijona parov obutve pomeni 28,26 % celotnega uvoza iz Kitajske v letu 2005, iz tega mogoče sklepati, da je

ta uvoz znašal 146,85 milijona parov obutve. Poleg tega je tožeča stranka sama povzela ta izračun v svojem dopisu z dne 2. avgusta 2006, poslanim z elektronsko pošto (glej točko 31 zgoraj).

- 121 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je Komisija tožečo stranko obvestila o sklepanju, na podlagi katerega je izračunala raven škode z upoštevanjem obsega uvoza, ki ne povzroča škode. Navedla je tudi vse številčne podatke, za katere je menila, da so glede tega upoštevni, tako da pravica tožeče stranke do obrambe v zvezi s tem ni bila kršena.
- 122 Poudariti je tudi treba, da se tožbeni razlog tožeče stranke, kot je bil predstavljen v tožbi, nanaša na kršitev njene pravice do obrambe, in ne na kršitev člena 1(1) osnovne uredbe. Zato vprašanje, ali je sistem, ki je bil sprejet v izpodbijani uredbi, v skladu s členom 1(1) osnovne uredbe, ker je bila z njim naložena protidampinška dajatev za uvoz, ki je nižji od letne ravni, za katero se je štelo, da ni povzročila škode, ni bilo predloženo v presojo Splošnemu sodišču.
- 123 Glede roka, določenega tožeči stranki, se stranki strinjata, da je potekel 2. avgusta 2006.
- 124 Komisija je s tem, da je tožeči stranki določila rok za predložitev pripomb glede dodatnega dokumenta o dokončnem razkritju, krajši od deset dni, kršila člen 20(5) osnovne uredbe (glej v tem smislu zgoraj v točki 109 navedeno sodbo *Champion Stationery* in drugi proti Svetu, točka 80). Vendar to samo po sebi ne more povzročiti ničnosti izpodbijane uredbe. Dokazati je treba namreč tudi, da je dejstvo, da je imela na voljo krajši rok od zakonskega, lahko konkretno vplivalo na njeno pravico do obrambe v zadevnem postopku (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne

28. oktobra 2004 v zadevi Shanghai Teraoka Electronic proti Svetu, T-35/01, ZOdl., str. II-3663, točka 331).

125 V zvezi s tem je treba navesti, da je tožeča stranka v dopisu z dne 2. avgusta 2006, poslanim z elektronsko pošto, opozorila na izračune Komisije in da je predstavila alternativni izračun, ki naj bi vodil do drugačnega in po njenem mnenju pravičnega rezultata. Torej je tožeča stranka razumela način sklepanja Komisije in je tudi imela možnost predlagati drugačen pristop, ne da bi prosila za podaljšanje določenega ji roka. V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je imela možnost primerno predstaviti svoje stališče.

126 Iz navedenega je razvidno, da pravica tožeče stranke do obrambe ni bila kršena.

127 Iz istih razlogov je treba zavriniti trditve tožeče stranke o tem, da ni bila obrazložena metoda, ki je bila uporabljena za izračun ravni odprave škode. Obrazložitev izpodbijane uredbe je namreč treba presoјati ob upoštevanju zlasti informacij, ki so bile sporočene tožeči stranki, in stališč, ki jih je predložila v upravnem postopku (sodba Splošnega sodišča z dne 15. decembra 1999 v združenih zadevah Petrotub in Republica proti Svetu, T-33/98 in T-34/98, Recueil, str. II-3837, točka 107).

128 V obravnavanem primeru – kot je razvidno iz točke 40 zgoraj – uvodne izjave od 296 do 301 izpodbijane uredbe vsebujejo preučitve, na podlagi katerih je Svet sprejel sistem, ki je bil na koncu uveden. Zato je treba glede na to, da je Komisija tožečo stranko obvestila o načinu sklepanja, na podlagi katerega je izračunala raven škode ob upoštevanju obsega uvoza, ki ne povzroča škode, in glede na to, da ji je predstavila vse

številčne podatke, za katere je menila, da jih je treba pri tem upoštevati (glej točke od 119 do 121 zgoraj), ugotoviti, da je izpodbijana uredba pravno zadostno obrazložena.

129 Zato je treba tretji tožbeni razlog zavrniti.

Četrty tožbeni razlog: napačna uporaba prava in očitna napaka pri presoji škode, nastale industriji Skupnosti

Trditve strank

130 Tožeča stranka meni, da pri odločitvi škode ni bilo upoštevano dovolj dolgo obdobje normalnega uvoza, zato ta odločitev ne temelji na zanesljivih in objektivnih podatkih. Ker namreč obdobje preiskave zajema čas od 1. aprila 2004 do 31. marca 2005, je Komisija do sklepa, da je povečanje uvoza po prenehanju veljavnosti sistema kvot odločilno negativno vplivalo na industrijo Skupnosti, prišla na podlagi obdobja le treh mesecev, in sicer prvega četrletja 2005. Očitni indici o obstoju pomembne škode v letu 2004, na katere se Komisija sklicuje v točki 277, ki je v novem naslovu H dodatnega dokumenta o dokončnem razkritju, ne dokazujejo, da je bila znatna škoda dejansko povzročena v letu 2004. Neobstoj pomembne škode v letu 2004 dokazuje tudi to, da je bilo povečanje uvoza v tem letu v primerjavi z letom 2003 majhno, in neobstoj pomembne škode je potrjen v točki 285 dokumenta o dokončnem razkritju. V nasprotju s trditvami Sveta namen količinskih kvot ni varstvo pred dampinškim

uvozom. Poleg tega analiza dejavnikov škode za leto 2003 ni bila upoštevna, saj v tem obdobju ni bilo škodljivega dampa, kot je to potrdila Komisija.

- 131 Prvi trije meseci leta 2005 so bili uvodno obdobje odprtja trga, na katerem je več kot dvanajst let veljal strog sistem količinskih kvot. Kot je Komisija navedla v dokumentu o dokončnem razkritju, so to obdobje, ki je sledilo prenehanju veljavnosti sistema kvot, umetno popačila pričakovanja, povezana s tem dogodkom. Izpodbijana uredba je torej temeljila na podatkih, ki se nanašajo na kratko obdobje, iz katerega zaradi ukinitve kvot ni bilo mogoče pridobiti zanesljivih podatkov. Iz tega je razvidno, da je Svet kršil člen 3(2) osnovne uredbe.
- 132 Svet ob podpori Komisije in CEC izpodbija trditve tožeče stranke.

Presoja Splošnega sodišča

- 133 Prvič, opozoriti je treba, da uvedba protidampinskih dajatev ne pomeni sankcije za predhodno ravnanje, temveč zaščitni ukrep zoper nelojalno konkurenco, ki izhaja iz dampa. Zato je treba za določitev protidampinskih dajatev, ki ščitijo industrijo Skupnosti pred dampingom, preiskavo opraviti na podlagi kar najbolj aktualnih informacij (zgoraj v točki 111 navedena sodba *Industrie des poudres sphériques* proti Svetu, točki 91 in 92, in sodba Splošnega sodišča z dne 14. novembra 2006 v zadevi *Nanjing Metalink* proti Svetu, T-138/02, ZOdl., str. II-4347, točka 60).
- 134 Tako lahko, kadar instituciji ugotovita, da se uvoz proizvodov, za katere je do nedavnega veljala količinska omejitev, poveča po prenehanju veljavnosti teh omejitev, to povečanje upoštevata pri presoji škode, ki nastane industriji Skupnosti.

- 135 Drugič, kot je navedel Svet, presoja Komisije v točki 283 dokumenta o dokončnem razkritju, da se je količina uvoženih proizvodov po prenehanju veljavnosti sistema kvot povečala, ne dokazuje, da sta se instituciji pri ugotovitvi obstoja škode oprli le na ta količinski element.
- 136 Nazadnje – kot je razvidno iz točk 162, od 168 do 170, od 187 do 206 in od 216 do 240 izpodbijane uredbe – sta instituciji upoštevali številne dejavnike v zvezi s škodo in vzročno zvezo, ki se ne nanašajo le na zadnje četrletje obdobja preiskave, temveč tudi na obravnavano obdobje.
- 137 Torej je treba zavrniti tudi četrti tožbeni razlog.
- 138 Glede na navedeno je treba tožbo zavrniti v celoti.

Stroški

- 139 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogom Sveta naloži plačilo stroškov.

140 V skladu s členom 87(4) Poslovnika nosita Komisija in CEC svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd nosi svoje stroške in stroške, ki jih je prijavil Svet Evropske unije.

3. Komisija Evropske unije in Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) nosita svoje stroške.

Martins Ribeiro

Papasavvas

Dittrich

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 3. marca 2010.

Podpisi

Stvarno kazalo

Pravni okvir	II - 886
Dejansko stanje in izpodbijana uredba	II - 892
Postopek in predlogi strank	II - 901
Pravo	II - 904
Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 2(6)(c) osnovne uredbe in kršitev pravice do obrambe v zvezi z izračunom stopnje dampainga	II - 905
Trditve strank	II - 905
Presoja Splošnega sodišča	II - 907
– Zatrjevana kršitev člena 2(6)(c) osnovne uredbe	II - 907
– Zatrjevana kršitev pravice do obrambe	II - 910
Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 3 osnovne uredbe	II - 913
Trditve strank	II - 913
Presoja Splošnega sodišča	II - 916
Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 20 osnovne uredbe, kršitev pravice do obrambe in neobstoj obrazložitve	II - 917
Trditve strank	II - 917
Presoja Splošnega sodišča	II - 920
Četrty tožbeni razlog: napačna uporaba prava in očitna napaka pri presoji škode, nastale industriji Skupnosti	II - 927
Trditve strank	II - 927
Presoja Splošnega sodišča	II - 928
Stroški	II - 929